

Sygnatura akt III AUz 33/17

POSTANOWIENIE

Dnia 30 marca 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Jolanta Cierpiał (spr.)

Sędziowie: SSA Marta Sawińska

del. SSO Renata Pohl

Protokolant: st.sekr.sąd. Emilia Wielgus

po rozpoznaniu w dniu 30 marca 2017 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy M. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o przyznanie prawa do renty

na skutek zażalenia M. K.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 11 stycznia 2017r. sygn. akt IV U 1756/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

del. SSO Renata Pohl	SSA Jolanta Cierpiał	SSA Marta Sawińska
----------------------	----------------------	--------------------

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 11 stycznia 2017 r. Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych na podstawie art. 370 kpc w zw. z art. 379 § 2 kpc odrzucił zażalenie M. K. na postanowienie Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 03 stycznia 2017 r. o odrzuceniu wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 3 grudnia 2016 r.

W uzasadnieniu sądu I instancji wskazano, że zgodnie z art. 394 § 1 kpc zażalenie do sądu II instancji przysługuje na postanowienie sądu I instancji kończące postępowanie w sprawie, a ponadto na postanowienia sądu I instancji i zarządzenia przewodniczącego, których przedmiotem są kwestie szczegółowo wymienione w treści w/w przepisu. Podano, że postanowienie w przedmiocie odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu nie kończy postępowania w sprawie, ani nie dotyczy kwestii szczegółowo wymienionych w art. 394 § 1 pkt 1-12, zatem nie podlega zaskarżeniu.

Pismem z dnia 17 stycznia 2017 r. M. K. wniósł zażalenie na powyższe postanowienie. Wnioskodawca wskazał, że domaga się jego uchylenia oraz poddania kontroli pośredniej na podstawie art. 380 kpc niezaskarżalnego

postanowienia z dnia 03 stycznia 2017 r. Wskazał, że sąd I instancji pominął możliwość rozpoznania przez sąd II instancji postanowienia, które nie podlegało zaskarżeniu w drodze zażalenia, a miały wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jako bezzasadne należało oddalić.

Sąd Apelacyjny wskazuje, że postanowienie w przedmiocie odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu wydane na podstawie art. 171 k.p.c. nie jest postanowieniem kończącym postępowanie w sprawie ani też wymienionym w katalogu postanowień sądu I instancji zaskarżalnych zażaleniem z art. 394 § 1 (postanowienie SA w Poznaniu z dnia 13 stycznia 2014 r. I Acz 2146/13, LEX nr 1416237). Postanowienie w przedmiocie odrzucenia wniosku o przywrócenie terminu nie kończy postępowania w sprawie w rozumieniu art. 394 § 2 k.p.c., lecz prowadzi jedynie do odrzucenia zażalenia na postanowienie o odrzuceniu zażalenia. Dopiero to postanowienie kończy postępowanie w sprawie i podlega zaskarżeniu zażaleniem na podstawie art. 394 § 2 k.p.c. w zw. z art. 380 k.p.c. (postanowienie SN z dnia 3 lutego 2012 r., I CZ 161/11, LEX nr 1157540).

Sąd II instancji rozpoznaje zażalenie pod względem merytorycznym i oddala je, gdy stwierdzi jego bezzasadność. Nie może tego uczynić sąd I instancji, choćby bezzasadność zażalenia była oczywista, gdyż sąd ten może jedynie uwzględnić zażalenie, gdy jest ono oczywiście uzasadnione (por. także S. Włodyka, Interes prawny jako przesłanka zaskarżalności orzeczenia w procesie cywilnym, NP. 1963, nr 9, s. 920 i n.)

Zważywszy na podniesiony w sposób pośredni w zażaleniu zarzut naruszenia art. 168 § 1 zdanie 1 k.p.c. Sąd Apelacyjny objął kontrolą postanowienie odrzucające wniosek o przywrócenie terminu na podstawie art. 370 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. i stwierdza, że powyższe postanowienie odpowiada prawu. Artykuł 168 § 1 k.p.c. nie może być traktowany w sposób rozszerzający. O braku winy można mówić tylko wtedy, gdy istniała przyczyna, która spowodowałaby uchybienie, czyli, gdy dokonanie czynności było niemożliwe w sensie obiektywnym przy dołożeniu przez stronę należytej staranności. Prawidłowe jest uzasadnienie Sądu Okręgowego, że uchybienie terminu miało charakter zawiniony, a przyczyna uchybienia terminu ustała w dniu 8 grudnia 2016 r., zatem odwołującemu do dnia 15 grudnia 2016 r. biegł termin, o którym mowa w art. 169 § 1 k.p.c.. Okoliczności wskazane w uzasadnieniu zażalenia nie pozwalają na przyjęcie odmiennej kwalifikacji działań skarżącego.

Biorąc pod uwagę powyższe, stwierdzić należy, że Sąd I instancji słusznie odrzucił zażalenie na odrzucenie wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia. Zaskarżone postanowienie odpowiada prawu, a zażalenie jako bezzasadne podlega oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

del. SSO Renata Pohl	SSA Jolanta Cierpiał	SSA Marta Sawińska
----------------------	----------------------	--------------------